Introduction to מכות

מסכת מכות מכות was evidently the last three chapters of the original מסכת מנות, as evidenced by the מסכת מכות supwhich picks up where the end of α'' (in the musics) leaves off – identifying משנה as being a special class of felons. As we continue (from the 7th chapter of סנהדרין) to assay, in descending order of severity, those who are punished by $-\pi$, we examine עדות – who could potentially be executed, which allows us to investigate a few nuances of the laws of which were not covered in the $-\pi$ and $-\pi$ chapters of $-\pi$ chapters of $-\pi$ and $-\pi$ by which were not covered in the $-\pi$ and $-\pi$ chapters of $-\pi$ chapters of $-\pi$ chapters of $-\pi$ corporal punishment which is a "stand-in" for execution – exile to the cities of refuge – is analyzed ($-\pi$ chapter) and, finally, corporal punishment ($-\pi$) is presented; both as a list of those violations which incur $-\pi$ and the method of administration.

We begin, as noted, with several עדים אוממים, the basic presentation of עדים אוממים, i.e. what qualifies them as such – will be presented in משניות ד-ו. משניות ד-ו.

24.1.1

2a (משנה אז) $\rightarrow 3a$ (משנה אז)

- נטו) לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל עָוֹן וּלְכָל חַטָּאת בְּכָל חֵטָא אֲשֶׁר יֶחֲטָא עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים או עַל פִּי שְׁלַשְׁה עֵדִים יְקוּם דָּבָר: (טו) כִּי יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: (יז) וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לְפָנֵי הֹ לְפְנֵי הֹ לְבְּבָרְ הָרָע מִקְרְבֶּךְ: (כ) וְנְשְׁשִׁרְם לִשְׁשִׁרְם לְשְׁשׁוֹת לְאָחִיוֹ וּבְעַרְתָּ הָרְעָבְּהְ: (כ) וְנְשְׁשִׁרְם לְשְׁשׁוֹת לְאָחִיוֹ וּבְעַרְתָּ הָרָע מִקְרְבֶּךְ: (כ) וְנְשְׁשִׁרְם לְשִׁשׁוֹת לְאָחִיוֹ וּבְעַרְתָּ הָרְע מִקְרְבֶּךְ: (כ) וְנְשְׁשִׁרְם לִשְׁשׁוֹת לְאָחִיוֹ וּבְעַרְתָּ הָרְע מִקְרְבֶּךְ: (כ) וְנְשְׁשִׁרְם לִישְׁוֹת לְאָחִיוֹ וּבְעַרְתָּ הָרְע מִקְרְבֶּךְ: יִבְיּמְעוֹ וְיִרְאוֹי וְיִבְאוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְּי לְּבְּבְּיִי בְּבְּעִבְּיִם בְּבְּבְּיִי בְּבְּבְּיִם בְּיִבְּבְים בְּבְּבְּבְּיוֹ בִּבְיבִי הְשִׁמְעוֹ וְיִרָאוֹ בְעִיתְם לְּבְּבְּיִם בְּבְּבְּבְּיִי בִּבְּיִם בְּבְּבְּבְּבְּבְּיִי בְּבְּבְיִם בְּבְּבְיִי בְּבְּבְּבְּיִי בְּבְּבְּבְּיִם בְּבְּבְבְּיִי בְּבְּבְּבְּבְּבְּיִם בְּבְּבְבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְבְּיִם בְּבְּבְּבְּיִם וְבָּבְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְיּבְיוֹ בְּבְּבְבְּבְּיִי בְּבְבְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּיִי בְּבְּבְבְּיִים בְּבְבְּבְיבְּיִי בְּבְּבְבְּבְּיִי בְּבְּבְּבְּבְּיִי בְּבְּבְבְיוֹ בִיְבְּיִים בְּבְבְּבְּבְּיִי בְּיִבְשִׁיוֹם בְּיִבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיּיוֹבְעִיהְיִים בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיוּ בְּבְיבְים בְּבָּיִים בְּיִבְעִיתְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיוֹם בְּבְּבְיִים בְּבְּעִבְּיִים בְּבָּבְיּבְיּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְיבְיּבְים בְּבָּבְייִים בְּיבְּבְיבְּבְּבְיּבְיּיִים בְּבְּבְיוּים בְּבְּבְיוּים בְּבְבְיּבְיבְיִים בְּיבְּיבְיּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיִים בְּבְיבִי בְּבְיבְיִים בְּיבְיִים בְּבִּים בְּבְיבִים בְּבְיבְיוּים בְּבִיבְים בְּיבְיבְיבְיוּים בְּבְּיבְייִים בְּיבְיבְיבְיבְיוּים בְּיבְיִים בְּיבְּים בְּיבְבְיִים בְּיבְיבְּבְיבְּיִים בְּבְּבְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְיוּ
- 2. וֹאֲשֶׁר יָבֹא אֶת רֵעֹהוּ בַיַּעֵר לַחְטֹב עַצִּים וְנְדְּחָהֹ יָדוֹ בַגְּרָעוֹ לְכָרֹת הָעֵץ וְנָשֵׁל הַבַּרָעֻׁל מוְ הָעֵץ וֹמְלֵּל מוְ הָעֵץ וֹמְעֹל וֹמְצֶּל אֶת רֵעֵהוּ וְמֵת הוּאַ יָנוּס אֶל אַתַת הֶעָרִים הָאֶלֶה וְחִייִּ דּבּרים יס, הּ 3. כִי יְהָיֶה רִיב בֵּיוְ אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁבָּט וּשְׁפָטוּם **וְהַצְדִיקוּ אֶת הַצִּדִיק וְהָרְשִׁיעוּ אֶת הַרָּשְׁע:וְהָיִה אָם בּוְ הַכּּוֹת הָרְשָׁע** ... דברים כה, א-ב
  - 4. לא תִרְצָח ס לא תִּנְאָף ס לא תִגְנב ס **לא תַעָנֶה בְרַעַדּ עֵד שָׁקַר**: שמות כ, יב
    - אם כֹפֵר יוּשַת עָלֵיוֹ וְנָתֵן **פְּדִין נִפְשו** כִּכֹל אֲשֵר יוּשַת עָלַיו: שׁמות כא, ל. 5.
  - ה. אם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָמִים לוֹ שַׁלֵם יְשַׁלֵם אם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר **בִּנְנֵבְתוֹ**: שמות כב, ב
  - I עדים זוממים :משנה או which do **not** get "punishment in kind", rather they get מכות
    - a As per: עולא's interpretation of v. 3 (after we clarify his question)
      - i Question: why not infer it from v. 4?
        - 1 Answer: that is a מכות אב"מ $\rightarrow$ no מכות
    - b If: they testify that a מרן mother was a גרושה when he was conceived $\rightarrow$ he is a חלל
      - Source:
        - 1 איב"ל. v. 1 only affect him, not his children
          - (a) Challenge: make them each a בן גרושה, don't apply to his children
          - (b) *Answer*: require כאשר זמם; this wouldn't fit their conspiracy (to affect the defendant and his progeny)
        - 2 ארים if a מתחלל if a מתחלל שאה (by impregnating a מתחלל) isn't מתחלל, then these עדים, who only attempted to generate חילום but weren't successful, certainly shouldn't be rendered חללים
          - (a) Rejection: this line of thinking would uproot all of עדים זוממים (and play into hands of יצדוקים)
    - c If: they testify that someone killed inadvertently $\rightarrow$ is liable for exile to ערי מקלט
      - i Source:
        - 1 אימים excludes הוא 2. יר"ל
        - 2 ק"ו ה"י if a murderer, who acted intentionally, isn't exiled; then they, whose intent wasn't an act don't exile
          - (a) rejection: perhaps a murderer isn't exiled to prevent himgaining כפרה; perhaps their "lesser" act warrants כפרה
  - II Analysis: difficulties with the wording of the משנה (based on assumption that מבות is a stand-alone text)
    - a מכות states "מריצד העדים נעשים זוממין" but here, they are not punished in class מכות fashion they get מכות
    - b Implication of 'משנה is that every case until there is not a case of ע"ז
      - i Answer: assumption is incorrect and מכות is a continuation from טנהדרין יא
        - 1 זוממי בת כהן get a different mode of execution than she would have; and there are other ע"ז who don't get a tall, rather מכות at all, rather מכות...
  - III ברייתא listing 4/5 exceptions which apply to נ"ז (including our two)
    - a #3: don't pay כופר since it is a כפרה (as per בי"ב טופר של בנו של ריב"ב on v. 5)
      - i Tangent: clarification of dispute מנפש used to measure value? all agree it's בפרה, whose נפש used to measure value?

ahead משנה ו

- b #4: not sold as "v" (if stole and can't pay back)
  - i א supposition: only if the accused had money; since he wouldn't have been sold, neither are they
    - 1 However: if he has no funds; even if they do, since he would have been sold, so are they
    - 2 Challenge: they could counter that had he the funds he wouldn't have been sold → they shouldn't be sold
  - ii Rather: ר' המנונא r supposed if either of them has funds, not sold; but if neither has funds, they are sold
    - 1 Challenge (רבא): v. 6 excludes מכירה from מכירה
- t #5 (צ"ע): they don't pay on their own admission
  - i Reason: he sees ע"ז as a מודה בקנס פטור and מודה בקנס
    - 1 Support (דבה): they did nothing, yet pay
    - 2 Additional support (י' נחמן): the money hasn't left the owner (i.e. no theft took place) yet they're חייב
- IV Additional ruling of עד זומם pays "per his role"
  - a Meaning:
    - i Possiibility1: pays per his percentage of the כת
      - 1 Block: that's already taught in a ברייתא
    - ii possibility2: if he alone is מחם, he pays per his percentage of the כת
      - 1 Challenge: ruling that ע"י aren't culpable unless the entire מוזם is מוזם
    - iii possibility3 (רבא): if he testifies that he lied
      - 1 challenge: once he's testified, he can't recant
    - iv possibility4: if he admits that he was part of a כת that was מוזם in a particular ב"ד
      - 1 challenge: that counters ר"ע, who would exempt them if they admitted (מודה בקנס פטור)
    - v answer: if he claims that he was part of a ממ"ד and there was a ממ"ד as a result of which they owe money
      - 1 *justification:* סד"א since he can't obligate his co-witness, it may not be valid for him קמ"ל